

енъ и да ся учишишъ, за да не изчезне отъ тебе памѧтта“.

Отидохъ, че си умихъ тѣлосто въ морето, и тутакъ си ся вѣрпихъ при Левътъ, който прострѣ Пергамента на земята и ми каза: „Чети, чети Сине человѣческій свѣтото осѫщдение което је назначено за грѣшниятъ народъ Христовъ, който народъ ся откупи съ го лѣма цѣна отъ Синьтъ Божій, и разумѣй добрѣ, че грѣхътъ на таکъвъ единъ не благодаренъ народъ вика предъ прѣстолътъ Божій споредъ това Богъ је прииждѣнъ да го имчи“ Прочетохъ написаната книга, която съдържаше следующитѣ думи. „Константинъ начена, и Константинъ ще погуби источното Византійско Царство. Сине человѣческій, смѣтай отъ първий Константина до 21-їй брой съ ежшото име, и ще срѣщишь числото въ което ще ся случи онova, което је опредѣлилъ Богъ, и онova свято опредѣленіе ще бѫде неизмѣнямо: ще